

SWEDISH A2 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
SUÉDOIS A2 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
SUECO A2 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Tuesday 3 May 2005 (morning)
Mardi 3 mai 2005 (matin)
Martes 3 de mayo de 2005 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Section A consists of two passages for comparative commentary.
- Section B consists of two passages for comparative commentary.
- Choose either Section A or Section B. Write one comparative commentary.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- La section A comporte deux passages à commenter.
- La section B comporte deux passages à commenter.
- Choisissez soit la section A, soit la section B. Écrivez un commentaire comparatif.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- En la Sección A hay dos fragmentos para comentar.
- En la Sección B hay dos fragmentos para comentar.
- Elija la Sección A o la Sección B. Escriba un comentario comparativo.

Välj *del A* eller *del B*

DEL A

Analysera och jämför följande texter:

Diskutera likheter och olikheter mellan texterna och deras teman. Kommentera därvid författarnas sätt att använda sådana element som struktur, ton, bilder och andra stilistiska grepp för att få fram det de vill visa med texten.

Text 1 (a)

Bakom centrum

- Hårt vara sniffare fullgubbe fnask
Hårt vara risigt & sargat patrask
Hårt samla sopor att släpa på
Hårt gå i centrum & bara gå
5 Hårt gå i centrum utanför stan
Hårt vara ingens unge & barn
Hårt vara hund i ingens band
Hårt vara hållen i ingens hand
Hårt att bli sparkad av stålklädd sko
10 Hårt att ha ingenstans att bo
Hårt hålla hus i hyresrum
Hårt vara liten men jättedum
Hårt att ha utslagna tänder
Trasiga nariga händer
15 Moraknivar & stiletter
Steg & skuggor
Centrumnätter

Hårt att veta hur det blåser
När ett centrum låser

Bakom centrum ur samlingen *Paddan och branden* (1987), dikt av Bodil Malmsten, f 1944

Text 1 (b)**Människor som ingen vill se**

Det är dom utan jobb, som inte har någonting
Som förlorat sin kvinna, som har tappat sin ring
Som har övergett huset, som har lämnat sin bil
Dom som sytt om sina kläder, som inte har någon stil

- 5 Som grävt ner sina vapen, som har klippt alla band
Som har glömt hur det doftar, som har tappat sitt tal
Som för länge sen har tappat rösten
Som inte har något val

- Som inte har någon lust att lämna mig i fred
10 Det finns människor som ingen djävel vill se
Som inte har någon lust att lämna mig i fred
Det finns människor som bara Gud orkar med

- Det är dom utan hopp det är dom utan mat
Som inte finner nåt skydd, som inte har någon stad
15 Som supit upp sina pengar
Som ljugit bort sin familj
Det är fattiga fula, som inte vill passa in

- Som inte har någon lust att lämna mig i fred
Det finns människor som ingen djävel vill se
20 Som inte har någon lust att lämna mig i fred
Det finns människor som bara Gud orkar med

Det är som med gamla hundar, dom gör det enklare att blunda
Ett minne som man helst vill kunna runda
Som dom flesta helst vill gömma undan

- 25 Som inte har någon lust att lämna mig i fred
Det finns människor som ingen djävel vill se
Som inte har någon lust att lämna mig i fred
Det finns människor som bara Gud orkar med

Människor som ingen vill se, sångtext Bo Kasper ur samlingen Kaos 2001

Blank page
Page vierge
Página en blanco

DEL B

Analysera och jämför följande texter.

Diskutera likheter och olikheter mellan texterna och deras teman. Kommentera därvid författarnas sätt att använda sådana element som struktur, ton, bilder och andra stilistiska grepp för att få fram det de vill visa med texten.

Text 2 (a)

KARIN BOYE

Morgon

När morgonens sol genom rutan smyger,
glad och försiktig,
lik ett barn, som vill överraska
tidigt, tidigt en festlig dag –
5 då sträcker jag full av växande jubel
öppna famnen mot stundande dag –
ty dagen är du,
och ljuset är du,
solen är du,
10 och våren är du,
och hela det vackra, vackra,
väntande livet är du!

Moln (1922)

Text 2 (b)

Den unga flickan Helga blir med barn med en gift man. Hon begär ekonomisk hjälp av honom och han väljer då att i domstol svära på Bibeln att han inte är barnets far, hellre än att betala.

Domaren har funnit den sida i protokollet, som han har sökt efter, och nu börjar han förestava eden högt och tydligt. Så gör han ett uppehåll, för att svaranden¹ ska säga efter hans ord. Och svaranden börjar verkligen att säga efter dem, men han råkar säga miste, och domaren måste börja omigen från början.

5 Nu kan hon inte längre ha ett spår av hopp. Nu vet hon, att han ämnar svära falskt, att han ämnar dra över sig Guds vrede både för detta livet och det tillkommande.

Hon står och vrider händerna i sin hjälplöshet. Och det är allt hennes skuld, därför att hon har anklagat honom!

10 Men hon var ju utan arbete, hon svalt och frös. Barnet höll på att dö. Till vem annan skulle hon vända sig för att erhålla hjälp?

Aldrig hade hon trott heller, att han skulle vilja begå en så vederstygglig synd.

Nu har domaren förestavat eden på nytt. Om några ögonblick ska handlingen vara gjord. En sådan där handling, från vilken det inte ges någon återvändo, som aldrig kan gottgöras, som aldrig kan utplånas.

15 Just då svaranden börjar eftersäga eden, rusar hon fram, kastar undan hans framsträckta hand och rycker till sig bibeln.

Det är hennes förfärliga fasa, som äntligen har gett henne mod. Han får inte svära bort sin själ. Han får inte.

Rättstjänaren skyndar genast fram för att ta ifrån henne bibeln och återföra henne till ordning.

20 Hon hyser en oändlig fruktan för allt, som hör till domstolen, och hon tror säkert, att det, som hon nu har gjort, ska bringa henne på fästning. Men hon släpper inte bibeln ifrån sig. Vad det än må kosta: han får inte gå eden. Han, som vill svära, springer också fram för att ta boken, men hon gör motstånd också mot honom.

– Du får inte gå eden! ropar hon. Du får inte!

25 Det som försiggår, väcker naturligtvis den största förvåning. Tingsmenigheten tränger sig upp mot dombordet, nämndemännen börjar resa på sig, protokollsföraren springer upp med bläckhornet i handen, för att det inte ska bli omkullvält.

Då ropar domaren med hög och vredgad röst:

– Stilla!

30 Och alla människorna blir stående orörliga.

– Vad är det åt dig? Vad har du att göra med bibeln? Frågar domaren käranden² med samma hårda och stränga röst.

Sedan hon har fått ge luft åt sin ängslan i en förtvivlans handling, har hennes beklämndhet minskats, så att hon kan svara:

35 – Han får inte gå eden!

– Tyst med dig, och lägg tillbaka boken! befäller domaren. Men hon lyder inte, utan håller fast boken med bägge händerna.

– Han får inte gå eden! ropar hon med otyglad häftighet.

– Är du så noga om att vinna rättegången? frågar domaren med allt skarpare röst.

- 40 – Jag vill lägga ner rättegången, utbrister hon med hög och skärande röst. Jag vill inte tvinga honom att svära.
– Vad skriker du om? frågar domaren. Har du mistat vettet?
Hon drar häftigt efter andan och försöker sansa sig. Hon hör själv hur hon skriker. Domaren måste väl tro, att hon har blivit galen, om hon inte kan säga vad hon vill i lugna ord. Hon kämpar
- 45 än en gång med sig själv för att få makt över rösten, och denna gång lyckas det henne. Hon säger långsamt, allvarligt, tydligt, medan hon ser domaren rätt in i ansiktet:
– Jag vill lägga ner rättegången. Han är far till barnet. Men jag tycker om honom ännu. Jag vill inte, att han ska svära falskt.

Tösen från Stormyrtorpet, roman, 1913, Selma Lagerlöf (1858-1940)

¹ Svarande är den som är misstänkt för ett brott.

² Kärande: Brottsoffret
